

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/152/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010402
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6720010402.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD. a JUDr. Štefana Juhása, v trestnej veci obžalovaných A. B. a C. B., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 11. októbra 2023 o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/27/2020 zo dňa 14.04.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu boli obžalované A. B. a C. B. oslobodené spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 2Pv 75/20/6611-10 zo dňa 22.06.2020 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalované stíhané, na tom skutkovom základe, že

dňa 11.10.2019 v čase okolo 12:00 hod. vo Zvolene v pohostinstve D. E. na sídlisku Sekier, okres Zvolen, fyzicky napadli A. F., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že jej najprv bezdôvodne začali vulgárne nadávať a po tom, ako ich upozornila, že nech ju neprovokujú a dajú jej pokoj, pričom ich začala fotiť na svoj mobilný telefón, jej tento vytrhli z ruky a začali ju udierať päťami do tváre, ťahať za vlasy, čím spôsobili A. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., H. XXXX/XXX, zranenia, a to pomliaždenie tváre v oblasti hornej pery a ľahké pomliaždenia dolných končatín, ktoré zranenia by si nevyžiadali práceneschopnosť.

Proti tomuto oslobodzujúcemu rozsudku podal prokurátor okresnej prokuratúry priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie v neprospech obžalovaných, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 21.11.2022. Uviedol, že okresný súd v napadnutom rozsudku poukázal na skutočnosti ozrejmene v rámci hlavného pojednávania s tým, že tvrdenia poškodenej, ohľadom priebehu jej napadnutia zo strany obžalovaných sú osamotené, nie sú podporené inými dôkazmi, pričom iniciátorkou konfliktu mala byť práve poškodená. Okresný súd vykonaným dokazovaním zistil pochybnosti o tom, či sa skutok stal, či došlo k fyzickému napadnutiu poškodenej zo strany obžalovaných, a to takým spôsobom, aký je opísaný v skutkovej vete podanej obžaloby, a či následkom takéhoto útoku boli poškodenej spôsobené zranenia v rozsahu uvedenom v obžalobe. Okresný súd potom považoval za vierohodnejšiu početnejšiu skupinu dôkazov, a to výpovede obžalovaných, podporené ďalšími výpoveďami svedkýň, keďže iniciátorkou konfliktu, podľa týchto dôkazov, bola práve poškodená. Obžalované sa údajne len bránili útoku poškodenej a v tejto súvislosti okresný súd poukázal na závery znaleckého dokazovania a výpoveď obžalovanej B. stým, že nemožno vylúčiť vznik zranení poškodenej v súvislosti s opakovanými pádmi pod vplyvom opitosti, či intoxikácie.

Prokurátor sa s takýmto konštatovaním súdu nestotožnil. Mal za to, že skutočnosti dokazujúce a odôvodňujúce postavenie obžalovaných pred súd, vychádzajú z dôkazoch realizovaných v prípravnom

konaní, ktoré boli z veľkej časti realizované aj na hlavnom pojednávaní, a to v nezmenenom kontexte. Dodal, že skutočnosti týkajúce sa charakterových vlastností poškodenej nemôžu byť skutočnosťami zakladajúcimi konštatovanie ohľadom okolností skutku, a to vo vzťahu, či sa tento stal alebo nie. Ďalej mal za to, že vierohodnosť tvrdení poškodenej v podstatných okolnostiach vo vzťahu k útoku obžalovaných nebola spochybnená v takej miere, aby bolo možné konštatovať, že jej tvrdenia nie sú ničím podporené, resp. sa nezakladajú na pravde. Poukázal na skutočnosť, že poškodená od začiatku prípravného konania vo veci vypovedá zhodne s tým, že to boli práve obžalované, ktoré ju napadli, a ktoré boli v čase útoku tiež pod vplyvom alkoholu, pričom okolnosti ohľadom vyprovokovania konfliktu nemajú podľa prokurátora zásadný význam vo vzťahu k následkom, ktoré spôsobili obžalované svojím útokom poškodenej. To, že bola poškodená značne pod vplyvom alkoholu podľa prokurátora nie je pravdou, pretože vypila len jedno pivo. Zranenia poškodenej, ktoré jej boli spôsobené útokom obžalovaných, boli verifikované aj lekárskou správou zo dňa 11.10.2019 o 15.56 hod., t. j. bezprostredne po spáchaní skutku. Ošetrojúci lekár nepoznamenal do tejto správy záznam o vplyve alkoholu, prípadne, že by osoba javila taký stupeň ovplyvnenia alkoholom, ktorý by zodpovedal tvrdeniam súdu, pokiaľ ide o možný spôsob vzniku zranení. V tejto súvislosti poukázal aj na konštatovanie znalca, ohľadom vzniku zranení poškodenej, ktorý vznik zranení nespochybnil, keď uviedol, okrem iného, že pomliaždenia tváre a hlavy vznikajú často aktívnym konaním inej osoby, pričom výpoveď poškodenej ohľadom útoku voči jej osobe, potvrdila aj svedkyňa I. J.. Skutočnosť, že došlo k fyzickým útokom, a teda k samotnému skutku, potvrdila aj svedkyňa C. K. a takisto aj ďalšia svedkyňa C. F.. Na základe týchto dôkazov, ako aj ďalších, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, mal prokurátor za to, že nie je možné konštatovať bez akýchkoľvek pochybností, že sa skutok nestal, keď v podstate všetci svedkovia potvrdzujú, aj keď samozrejme s odlišným opisom, že skutok sa stal a následkami tohto skutku sú objektívne verifikovateľné zranenia spôsobené poškodenej. Na základe uvedeného potom navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, resp. aby vo veci sám rozhodol.

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie za osobnej prítomnosti obžalovaných a prokurátora krajskej prokuratúry.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania, a preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaná A. B. uviedla, že sa necíti byť vo veci vinná a dodala, že poškodená dodnes robí problémy na sídlisku Sekier vo Zvolene. Chcela by, aby krajský súd rozhodol tak, ako rozhodol prvostupňový súd, teda aby potvrdil oslobodzujúci rozsudok v tejto veci.

Obžalovaná C. B. sa tak isto cítila byť nevinná v tejto veci, potvrdila, že poškodená F. do dnešného dňa stále robí nejaké problémy na sídlisku Sekier, dokonca sa pred niekoľkými dňami vyhrážala aj jej 8 ročnej dcére. Chcela by, aby krajský súd rozhodol tak, ako rozhodol prvostupňový súd, teda aby bola spod obžaloby oslobodená.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací pred tým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

V tejto súvislosti krajský súd zistil, že odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry nie je dôvodné.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že súd prvého stupňa pri rešpektovaní práva obžalovaných na obhajobu rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil, a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne. Vyročil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke nevinu obžalovaných zo spáchania skutku, kladeného im za vinu a správne postupoval, keď ich v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý boli stíhané.

Odvolací súd v zhode so záverom prvostupňového súdu konštatuje, že vykonaným dokazovaním nebolo bez pochybností preukázané, že sa stal skutok kladený obžalovaným za vinu, aj keď výpoveď poškodenej, v niektorých častiach podporená výpoveďou svedkyne I. J., jeho spáchaniu nasvedčovali, keďže poškodená ich z trestnej činnosti usvedčovala a svedkyňa vypovedala o podguráženosti oboch obžalovaných i poškodenej a potvrdzovala skutočnosť, že práve obžalované mali za poškodenou prísť, požadovať od nej mobilný telefón, aby určitý obsah z neho vymazala, pričom následne táto svedkyňa videla, ako telefón spadol a rozletel sa. Malo sa tak stať v situácii, kedy sa obžalované na poškodenú vrhli, pričom za iniciátorky konfliktu označila táto svedkyňa obžalované. Uvedené výpovede sami o sebe, ani v kontexte s ostatnými vykonanými dôkazmi, ale jednoznačne nepreukázali ďalšie jednotlivé rozhodujúce skutočnosti, a to konkrétne, či sa obžalované skutočne dopustili konania, pre ktoré sú stíhané.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná dostatočná pozornosť odvolacím námietkam prokurátora okresnej prokuratúry, ktoré však nie je možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu.

Možno súhlasiť s prokurátorom okresnej prokuratúry v tom smere, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy v prospech obžalovaných, avšak takýto postup bol v danom prípade za danej dôkaznej situácie v súlade so zákonom. Naopak, prokurátor vyhodnotil v podanom odvolaní vykonané dôkazy prevažne v neprospech obžalovaných. Opomenul ale uviesť, že vykonaným dokazovaním boli zistené práve pochybnosti o tom, či došlo k fyzickému napadnutiu poškodenej zo strany obžalovaných, a to takým spôsobom, aký je opísaný v skutkovej vete obžaloby. Navyše vyvstali pochybnosti aj o tom, či následkom tvrdeného útoku obžalovaných utrpela poškodená zranenia uvedené v obžalobe. V tomto smere odvolací súd odkazuje predovšetkým na závery znaleckého posudku č. 52/2020 (čl. 162-181), v rámci ktorého znalec vychádzal z lekárskeho správy z vyšetrení poškodenej, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Zranenia poškodenej boli znalcom vyhodnotené ako ľahké pomliaždenie tváre na hornej pere, podliatiny v oblasti oboch lakťov a viacpočetné podliatiny v oblasti stehien, kolien a podkolení. Zároveň znalec konštatoval, že z lekárskej správy nie je uvedená špecifikácia týchto zranení, veľkosť podliatin a ani ich vek, pričom znalcom bol jednoznačne vylúčený poškodenou tvrdý viacnásobný útok na oblasť hlavy. Naopak znalec za pravdepodobný mechanizmus konštatovaných zranení považoval jeden úder nižšej intenzity rukou do oblasti hornej pery s následnými opakovanými pádmi pri vzájomnom zakliesnení osôb, odsotení, či pošmyknutí, pričom s istotou nevylúčil ani možnosť nárazu tvárou o prekážky. Nemožno opomenúť, pokiaľ ide o ťažkosti s chrbticou, na ktoré poškodená poukazovala následne takmer dva mesiace po incidente, že tieto podľa znalca nemajú súvis so skutkom, keďže nemajú úrazový pôvod, ale sú spôsobené degeneratívnymi zmenami na chrbtici poškodenej. Krajský súd ďalej poukazuje aj na výpoveď obžalovaných, ktoré sú podporené výpoveďou svedkyne C. K. a svedka L. I., ktorí, okrem iného, potvrdili výpoveď obžalovaných aj v tom smere, že iniciátorkou konfliktu bola práve poškodená. Navyše, pokiaľ ide o mechanizmus vzniku zranení poškodenej, svedkyňa C. K. uviedla, že poškodenú videla na zemi raz v rámci „strkanice“ s obžalovanými, pravdepodobne z dôvodu pošmyknutia na mokrej zemi a raz, keď spadla pri dverách na krabicu na zadok, keď chcela odísť, v čom jej svedkyňa spolu s obžalovanými zabránili, z dôvodu privolania policajnej hliadky. Neušlo pozornosti krajského súdu, pokiaľ ide o prokurátorom spochybňovanú skutočnosť, že poškodená bola v čase skutku značne pod vplyvom alkoholu, že poškodená vo svojej výpovedi sama potvrdila, že pred incidentom požila alkohol, avšak odmietla sa podrobiť dychovej skúške.

Odvolací súd ďalej uvádza, že síce sa stotožnil s tvrdením prokurátora, že skutočnosti týkajúce sa charakterových vlastností poškodenej nemôžu viesť ku konštatovaniu, či sa skutok stal alebo nestal, avšak uvedené nebráni súdu, aby pri hodnotení osoby poškodenej na tieto skutočnosti prihliadal a vyvodil z nich príslušné závery, najmä pokiaľ ide o jej vulgárne, vyryvačné a agresívne správanie, ktoré sa má zintenzívniť práve po požití alkoholických nápojov či iných návykových látkach, ktoré skutočnosti boli preukázané predovšetkým výpoveďou obžalovanej C. B. a svedkov L. I., C. K. a C. F.. K výpovedi poškodenej preto krajský súd uvádza, že je zrejmé, že v čase skutku bola pod vplyvom alkoholu, ktorý u nej mohol výrazne ovplyvniť jej ovládacie a rozpoznávací schopnosti a vnímanie reality, navyše keď ani svedkovia nepotvrdili, skutočnosti uvádzané poškodenou, s výnimkou svedkyne I. J.. Ďalej je potrebné uviesť, že podľa toho, ako poškodená popisuje priebeh skutku, by mala mať viac, predovšetkým ťažších zranení. Tu odvolací súd akcentuje, že znalec kategorizoval zranenia poškodenej ako ľahké, nevyžadujúce špeciálnu liečbu ani práceneschopnosť. Preto vzhľadom na poškodenou popisovanú intenzitu útoku zo strany obžalovaných, jej zranenia tomuto nezodpovedali, resp. rázne mu odporovali. Na strane druhej, pokiaľ ide o podliatiny poškodenej na lakťoch a kolenách, znalec konštatoval, že nie je možné jednoznačne zistiť mechanizmus ich vzniku, teda či boli spôsobené aktívnym konaním inej osoby alebo pádom poškodenej. Tu súd odkazuje na výpoveď obžalovanej C. B. a svedkyne C. K., ktoré zhodne uviedli, že poškodená opakovane spadla na zem, a to v dôsledku šmyku na podlahe pohostinstva, kde sa mali nachádzať rozliate nápoje, a v rámci vzájomného „naťahovania“ s obžalovanými.

Na základe uvedeného potom odvolací súd dospel k záveru, že napriek súhrnu dôkazov vyznievajúcich v neprospech obžalovaných existujú dôvodné pochybnosti o tom, či sa skutok stal, ale ešte väčšie pochybnosti o tom, že pokiaľ aj došlo k fyzickému napadnutiu poškodenej zo strany obžalovaných, či bolo takým spôsobom, aký je opísaný v skutkovej vete podanej obžaloby, a či následkom tohto útoku poškodená utrpela zranenia uvedené v obžalobe. Uvedené nezanedbateľné pochybnosti by nemohlo rozptýliť ani prípadné vykonanie ďalších dôkazov. Zároveň bolo potrebné vziať do úvahy aj súhrn dôkazov vyznievajúcich v prospech obžalovaných, ktoré mali neprehliadnuteľnú silu a hodnotu. Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej a ustálenej dôkaznej situácie, mal preto odvolací súd za to, že bolo potrebné aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), vyplývajúcu z ustanovenia § 2 ods. 2 Trestného poriadku, keďže pochybnosti, ktoré vznikli v tomto trestnom konaní, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, a to v rozsahu nevyhnutnom pre objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie, z tohto dôvodu preto okresný súd postupoval zákonne a správne, keď v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku obžalované spod obžaloby oslobodil.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe uvedených skutočností má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom, a preto odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry v zmysle ust. § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.